

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Шумен, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Румяна В. Райкова

Членове: Димчо Ст. Луков
Петранка Б. П.а

при участието на секретаря Геновева П. Стоева
като разгледа докладваното от Румяна В. Райкова Въззивно наказателно дело от частен характер № 20243600600070 по описа за 2024 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.318 и сл. от НПК.

С Присъда №47 от 24.11.2023г. по НЧХД № 1213/2022г., Шуменският районен съд, е признал подсъдимия А. С. С. от гр. Шумен, за виновен в това, че на 04.06.2022г. в гр.Шумен, в проведена среща с представители на ПП „ИТН“ в зала на Регионален исторически музей Шумен, публично приписал престъпление на П. М. П., с думите, че е „източил фирма с ДДС“ /по чл.255, ал.1, т.7 от НК/, поради което и на основание чл.148, ал.2 вр. чл.148, ал.1, т.1 от НК вр. чл.147, ал.1, пр.2 от НК вр. чл.78а от НК го освободил от наказателна отговорност и му наложил административно наказание “глоба” в размер на 1000 лв. С присъдата съдът осъдил подсъдимия А. С., да заплати на П. М. П. сумата 1 000лв. /хиляда лева / представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат на престъплението по чл.148, ал.2, вр. чл. 148, ал.1, т.1 от НК вр. чл.147, ал.1, пр.2 от НК, като частично уважен граждански иск, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 04.06.2022г., като отхвърлил иска в останалата му част до пълния предявен размер. Осъдил подсъдимия да заплати и държавна такса върху уважения

размер на гражданския иск в размер на 50 лв.

Срещу постановената от ШРС присъда е подадена бланкетна въззивна жалба от подсъдимия чрез неговия защитник. В жалбата жалбоподателят изразява недоволство от присъдата в наказателната и в гражданската и част. Посочва, че подсъдимият се е позовал при изказването си на влязъл в сила съдебен акт на ШОС /т.о./. Моли да бъде отменена постановената присъда, като бъде постановена оправдателна присъда и бъде отменена присъдата и в гражданската ѝ част. Заявява, че ще изложи подробни съображения след запознаване с мотивите към присъдата, когато ще направи и доказателствени искания, но такива не са представени.

В съдебно заседание подсъдимият и депозираният жалбата защитник адв.Г., редовно призовани, не се явяват. Не е депозирано писмено становище и не се възползват от правото си на защитна реч. Подсъдимият не се е явил за да се възползва и от правото си на последна дума.

В съдебно заседание процесуалният представител на частния тъжител, намира жалбата за допустима, но неоснователна. Моли да бъде потвърдена изцяло присъдата на ШРС, като се приеме, че същата е правилна и законосъобразна и да бъдат присъдени на доверителя ѝ направените по делото разноски и за тази инстанция. Излага подробно аргументите си. Смята, че районният съд подробно се е мотивирал, направил е пълен анализ на доказателствата съпоставяйки ги.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.319 ал.1 от НПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Въззивната инстанция, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и като провери изцяло правилността на обжалваната присъда съобразно изискванията на чл. 313 - 314 от НПК установи само наличие на обстоятелства по чл. 338 от НПК във вр. с чл. 334 т.6 от НПК.

За да постанови присъдата си, районният съд е събрал множество гласни и писмени доказателства – обясненията на подсъдимия, показанията на свидетелите – свид. В.Я., свид.И.А., свид.М.Н., свид. М.Т., свид. Н.Н. и останалите писмени доказателства приобщени на основание чл.283 от НПК, които е обсъдил обстойно и задълбочено. След анализа им, съдът е приел от фактическа страна, че:

Тъжителят П. М. П. и подсъдимият А. С. С. се познавали от лятото на 2021г. по повод членството им в ПП «Има такъв народ». Тъжителят П. П. бил областен координатор на ПП на ИТН. Подсъдимият участвал в предизборния щаб на ПП на ИТН.

Отношенията между двамата се влошили по повод обществената им дейност в партията. На 04.06.2022г. се провела среща в гр.Шумен с представители на ПП „Има такъв народ“ в зала на Регионален исторически музей. На срещата присъствали граждани, народни представители и членове на комисии на партията. Присъствали също и свид.В.Я., свид.И.А., свид.М.Н., свид. М.Т.. На срещата били и тъжителят П. М. П., областен координатор на партията към този момент и подсъдимият С..

По време на дискусията подсъдимият заявил :“Как е възможно такъв човек /визирайки тъжителят П. М. П. - Областен координатор на ПП на ИТН/ да е областен координатор?“. На въпрос на секретаря на ПП с цел уточнение за какъв човек става дума, подсъдимият заявил: „ човек, който е източил фирма с ДДС“. Посочил също „за това съм изпратил сигнали и съдебни решения до арбитражно контролната комисия.“. Думите на подс. били чути и възприети от присъстващите граждани, народни представители и членове на комисии на партията, от св.В.Я., св.И.А., св.М.Н., св. М.Т., както и от тъжителя П.П..

Първоинстанционният съд обсъдил обстойно и задълбочено събраните по делото гласни и писмени доказателства. Както фактическите констатации, така и правните изводи на районния съд, се споделят изцяло от настоящия съдебен състав, защото почиват на вярна и точна интерпретация на събраните по делото доказателства. Обосновано първата инстанция е приела, че подсъдимият е извършил престъплението посочено в тъжбата. В тази насока са преди всичко гласните доказателства по делото събрани от показанията на свидетелите, а в синхрон с тях са и писмените доказателства по делото и приобщеното търговско дело. Между тях е налице взаимна връзка, логични са, последователни и взаимно се допълват. Тези доказателства безспорно установяват изложеното в тъжбата – че на частния тъжител публично е било приписано престъпление, с думите, че е „източил фирма с ДДС“ /което е престъпление по чл.255, ал.1, т.7 от НК/. Поради това районният съд правилно не е кредитирал обясненията на подсъдимия, а е съобразил свидетелските показания и писмените доказателства по делото, като ги е

подложил на задълбочено обсъждане. Изложил е обосновани мотиви защо не намира обясненията на подсъдимия за убедителни. Обстойно е обсъдил всички събрани доказателства, направил им е пълен и всеобхватен анализ и е направил правилни и законосъобразни изводи въз основа на тях. Шуменският окръжен съд напълно споделя логиката на ШРС при обсъждането на доказателствата и се солидаризира с мотивите му, поради което и не ги преповтаря.

При правилно установената фактическа обстановка и логичен анализ на събраните доказателства, районният съд е направил и законосъобразни правни изводи. Приел е от правна страна, че от обективна и от субективна страна подсъдимият е осъществил състава на престъплението по чл.148, ал.2, вр. чл. 148, ал.1, т.1 от НК вр. чл.147, ал.1, пр.2 от НК. ШОС, като прецени всички доказателства, релевантни за делото съгласно чл.14 от НПК поотделно и в тяхната съвкупност, приема за безспорно установено, че с горното деяние подсъдимият С. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление от частен характер, наказуемо по чл.148, ал.2, вр. чл. 148, ал.1, т.1 от НК вр. чл.147, ал.1, пр.2 от НК. ШОС приема напълно анализа на Шуменският районен съд по отношение на обект, обективна страна, субект и субективна страна, който е логичен, последователен и правилен и поради това се солидаризира с тези изводи изцяло.

Настоящата инстанция възприема и се солидаризира изцяло с направения фактически и правен анализ на първоинстанционния съд. ШРС в мотивите си е дал много обстоен и задълбочен отговор на всички развити от защитата съображения в хода на първоинстанционните съдебни прения – които по същество се поддържат и лансират и пред настоящата инстанция в жалбата. Доколкото настоящата инстанция напълно споделя развитите в мотивите към присъдата съображения - същите са много подробни и задълбочени, те не следва да се преповтарят. В този смисъл Р № 624/06.02.14г, I НО по КД № 1963/13г; Р № 321/18.01.16г, III НО по КД № 807/15г; Р № 181/11.06.12г I НО по КД № 486/12г, Р № 170/05.12.2019 г. на ВнАС по ВНОХД № 367/2019 г., Р №85/22.04.2016г. на ВнАС по ВНОХД № 122/2016г. според които не е необходимо въззивният съд „... да обсъжда подробно всичко онова което е задължително за мотивите на първоинстанционната присъда, след като не е достигнал до различни фактически изводи въз основа на доказателствата по делото“.

Извършвайки цялостна служебна проверка на присъдата, въззивният съд намира, че наложеното административно наказание на подс. А. С. по вид е съобразено с целите по чл. 36 от НК. Правилно е преценено, че подсъдимият, след като не е осъждан и не му е налагано административно наказание по чл.78а от НК, следва да бъде освободен от наказателна отговорност, тъй като за престъплението по чл.148 ал.2 от НК са предвидени наказания глоба от 1000лв. до 15000 лв. и обществено порицание и няма нанесени преки и съставомерни имуществени вреди в резултат на деянието. Въззивната инстанция намира, че наложеното административно наказание глоба в минималния предвиден от закона размер от 1000лв. е съответно на обсъдените от районния съд смекчаващи отговорността обстоятелства. ШОС намира, че именно това административно наказание в този размер е справедливо и съответно на извършеното с оглед обществената опасност на деянието и подсъдимия. По този начин и с това административно наказание, въззивният съд счита, че ще бъдат постигнати целите на генералната и специалната превенция.

По отношение предявения и приет за съвместно разглеждане граждански иск: Правилно и законосъобразно ШРС е приел, че следва да уважи гражданския иск срещу подсъдимия А. С., когото е признал за виновен да е извършил престъпление по чл.148 ал.2 от НК, за причинените на тъжителя неимуществени вреди в резултат на деянието. Районният съд правилно е преценил характера на увреждането, начинът на извършване на деянието, обстоятелствата при които е извършено, причинените морални страдания и е уважил гражданския иск до размер от 1000лв.. Този размер ШОС намира за справедлив и съответен на чл.52 от ЗЗД. Настоящата инстанция приема напълно изводите на районния съд, че следва да се отхвърли гражданския иск за неимуществени вреди до пълния предявен размер поради недоказаност в пълния му обем.

По отношение на разноските по делото ШРС е съобразил правилно закона и се е произнесъл с присъдата си, като на основание чл.189 ал.3 от НПК е възложил на подсъдимия да заплати държавната такса върху уважения размер на гражданския иск, а също така го е осъдил да заплати на тъжителя направените от него разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Въззивният съд не намира пороците в жалбата посочени в жалбата. Както бе обсъдено по-горе присъдата на ШРС е правилна и обоснована и не е

постановена при непълнота на доказателствата. Единственият довод в бланкетната жалба всъщност е, че подсъдимият се е позовал при изказването си на влязъл в сила съдебен акт на ШОС /т.о./. Посоченият съдебен акт е по Търговско дело № 123/2019г на ШОС и решенията по същото са били осъзнавани от подсъдимия, доколкото обосновават наличие на обстоятелства, свързани с обявяване в несъстоятелност на „Престиж комерс“ АД, но както е посочил районният съд – няма данни, че именно тъжителят е извършил някакво престъпно посегателство, за да се приеме, че именно поради това дружеството е изпаднало в несъстоятелност. В конкретния случай няма никакви доказателства, които да обусловят твърдението на подсъдимия, че тъжителят действително е извършил твърдяното източване на фирма с ДДС. Не се установяват твърдените от подсъдимия подадени от него сигнали в тази насока. В същото време имайки съответния образователен ценз, подсъдимият е бил наясно с процедурите по ТЗ, касаещи несъстоятелност на търговски дружества и разликата между несъстоятелност и източване на ДДС довело до щета на държавата. Правилно в тази насока РС се е позовал и на обясненията на подсъдимия, от които е направил извод, че подсъдимият е формирал становището си не въз основа на доказани обективни факти, а съобразно личните си субективни разбирания, което обаче, не обуславя извод за отпадане на умисъла за извършване на клевета. Подсъдимият е твърдял знание на определен факт – че тъжителят е извършил престъпление с думите, че е „източил фирма с ДДС“, което е престъпление по чл.255, ал.1, т.7 от НК. Районният съд е изложил обосновани мотиви и в тази насока и ШОС изцяло се солидаризира с тях. Това, че има търговско дело по несъстоятелност и то е приключило с обявяване в несъстоятелност на фирма, като при справка с ТР се установява, че тъжителят е бил в Съвета на директорите на тази фирма, не може да се приравни по никакъв начин с доказан факт за извършване на престъпление по НК и не прави деянието на подсъдимия несъставомерно.

С оглед изложеното, като съобрази, че във въззивното производство не се събраха доказателства, променящи приетата от районния съд фактическа обстановка и като не констатира наличието на съществени нарушения на процесуалните правила, нарушение на материалния закон, необоснованост или явна несправедливост на наложеното на подс. А. С. административно наказание, въззивният съд намира, че обжалваната присъда на ШРС е правилна и законосъобразна и като такава ще следва да се потвърди, а

жалбата следва да бъде оставена без уважение.

По претенцията на адв. С. за присъждане на направените разноски за адвокатство възнаграждение, ШОС намира, че същата е основателна, тъй като адв. С. осъществява процесуално представителство на П. П. като частен тъжител и като граждански ищец в настоящото наказателно производство. Поради това подсъдимият А. С. С. следва да бъде осъден да заплати на частния тъжител П. П. и разноските направени пред настоящата инстанция за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00лв. посочени в договора за правна помощ и съдействие като договорено и платено в брой възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 338 от НПК вр. чл. 334, т. 6 от НПК, Шуменският Окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда №47 от 24.11.2023г. по НЧХД № 1213 по описа за 2022г. на Шуменския районен съд.

ОСЪЖДА А. С. С. с ЕГН ***** да заплати на П. М. П. с ЕГН ***** сумата от 600,00лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

На основание чл.340 ал.2 предл.2 от НПК да се съобщи писмено на страните, за изготвяне на настоящото решение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____